

STANFORD A Song of Agincourt · Overture in the style of a tragedy · Verdun
A Welcome March · Fairy Day **ULSTER ORCHESTRA · HOWARD SHELLEY**

Stanfordrariteter i första världskrigets skugga

Charles Villiers Stanford: A Song of Agincourt, Fairy Day, A Welcome March, Verdun: Solemn March and Heroic Epilogue, Overture in the style of a tragedy

Ulster Orchestra

Dirigent: Howard Shelley

Hyperion CDA68283 [1 CD]

Irländaren **Charles Villiers Stanford** (1852-1924) har främst gått till historien i brittiskt musikliv som lärare och professor vid Royal College of Music i London och på universitetet i Cambridge. Bland hans elever finns tonsättare som **Gustav Holst**, **Ralph Vaughan Williams** och **John Ireland**. Stanford var också en synnerligen produktiv kompositör som bland annat skrev sju symfonier, ett antal konserter för olika instrument, kammarmusik, operor och körmusik. Stanfords tonspråk är ganska traditionellt och hans förebilder var kompositörer som **Mendelssohn**, **Schumann** och **Brahms**. Han var också en nitisk kritiker av de nya tongångar som dök upp i början av 1900-talet med tonsättare som **Richard Strauss** och **Edward Elgar**. Efter Stanfords död sjönk intresset drastiskt för hans musik, men de senaste decennierna har en del skivbolag som t ex Chandos, Naxos och Hyperion börjat ge ut inspelningar av hans orkester-, kammar- och körmusik.

Hyperions senaste utgåva, med verk som tidigare aldrig har spelats in på skiva, fokuserar delvis på musik som kompositören skrev under det första världskriget, bland annat orkesterstycket *A Song of Agincourt*. En tonsättning som utgår från den medeltida hymn som hyllar briterarnas triumf över fransmännen vid slaget vid Agincourt 1415 under kung Henrik V:s ledning, en viktig milstolpe i brittisk historia. Stanford skrev verket 1918 till minne av de unga brittiska kompositörer och musiker som stupade på västfronten, däribland flera av hans egna elever som **George Butterworth** och **Ernest Farrar**. Verket visar både på styrkan och svagheten hos Stanford som tonsättare: det är melodiskt väldigt tilltalande, men samtidigt ganska svalt och distanserat. Eller så var det sistnämnda kanske själva poängen för kompositören, i stället för en monumental sorgesång, så får vi en mer poetisk hyllning med folkmusikalisk touch till de döda där man nästan kan se de böljande brittiska och irländska landskapen framför sig.

Det andra verket med koppling till det första världskriget är *Verdun: Solemn March and Heroic Epilogue*, som ursprungligen är några satser från en

orgelsonat. Det är en hommage till fransmäns kamp mot tyskarna under slaget vid Verdun. Detta ceremoniella stycke börjar lågmält och eftertänksamt, men stegras efterhand mot ett kraftfullt klimax på slutet av epilogen där också Marseljäsen vävs in. Som lyssnare får vi en rejäl dos brittisk pompa och ståt, men det är ändå ett ganska underhållande, rätt charmigt - och skickligt orkestrerat - stycke att lyssna på.

Förutom *A Welcome March* - ett beställningsstycke som firar Edward VII:s statsbesök på Irland 1903 - innehåller den här cd:n också Stanfords *Overture in the style of a tragedy*, ett verk som säkert är inspirerat av Brahms mer kända *Tragiska uverty*. Även om verket inte direkt gör skäl för sin titel, så är det trots allt välskrivet, kraftfullt och lika melodiskt som kompositörens verk brukar vara.

Den stora höjdpunkten på skivan är *Fairy Day* (1912), skrivet för en mindre damkör och orkester. Verket utgår från ett antal dikter av **William Allingham**, där Stanford också uppvisar mer personlighet och engagemang än i de andra verken. Ett sensuellt, nostalgiskt, nästan impressionistiskt utmejslat verk som perfekt fångar tidsandan från sekelskiftets England.

Ulster Orchestra, som har spelat in mycket brittisk och irländsk musik genom åren på olika bolag, framför dessa verk med stor finess och vitalitet under dirigenten **Howard Shelleys** ledning. (Shelley är för de flesta nog mer känd som pianist). Den här cd:n kanske inte innehåller den mest minnesvärda musiken, utan den riktar sig nog i första hand till den anglofile musikvännen som vill komplettera sin samling med nya okända verk.

Per Nylén